

Śp. Witold Janusz Jasiński

Wspomnienie pośmiertne o śp. drze n. med. Witoldzie Januszu Jasińskim

Urodził się 9 III 1929 r. w Błaszczkach p. Kaliszem z ojca Piotra i matki Anastazji z d. Ba-ranowska. W 1935 r. przeprowadził się wraz z rodzicami i rodzeństwem (dwie starsze siostry i brat) do Łodzi, gdzie w 1936 r. rozpoczął naukę w szkole podstawowej. W czasie okupacji (12-letni chłopak) pracował jako robotnik w fabryce w Łodzi, a od 1944 r. na "okopach" w okolicy Włocławka (budował umocnienia obronne). Po wyzwoleniu kontynuował naukę w trybie przyspieszonym i w 1949 otrzymał świadectwo dojrzałości w IX Państwowym Gimnazjum i Liceum w Łodzi. Podjął studia lekarskie na Akademii Medycznej w Łodzi (15 X 1949 - 15 I 1955), gdzie 3 V 1955 otrzymał dyplom lekarza. W czasie studiów pracował jako nauczyciel w szkołach zawodowych (1950-1953), a następnie (1953-1955) w charakterze p.o. lekarza.

Pracę zawodową rozpoczął w Państwowym Sanatorium Neuro-Psychiatrycznym w Kościanie jako ordynator oddziału psychiatrycznego dziecięcego (1 III 1955 - 30 VI 1958), równocześnie był wykładowcą w Szkole Pielęgniarskiej w Kościanie. W latach 1958-1960 był dyrektorem Państwowego Prewentorium p/gruźliczego w Rafałowie i lekarzem w Ośrodku Zdrowia w Rossoszycy. Przez następne 3 lata (1960-1963) był kierownikiem Ośrodka Zdrowia we Władysławowie i Poradni zdrowia Psychicznego w Turku. W latach 1963-1971 kierował Przychodnią Rejonową w Grabowie, Poradnią Zdrowia Psychicznego w Ostrzeszowie, będąc zarazem konsultantem w Państwowym Domu Specjalnym dla dzieci w Kobylej Górze. W 1971 powierzono mu kierownictwo Wydziału Zdrowia i Opieki Społecznej w Kępnie i pozostawał na tym stanowisku do 1975 r. W latach 1975-1978 był lekarzem wojewódzkim w Kaliszu, a w latach następnych Wojewódzkim Inspektorem do spraw orzecznictwa lekarskiego w Kaliszu (do 1992). 23 V 1957 uzyskał I° w zakresie psychiatrii, był też organizatorem ochrony zdrowia.

27 V 1971 obronił pracę doktorską pt. "Etiologia, epidemiologia i profilaktyka chorób zakaźnych w nauce Władysława Biegańskiego" i otrzymał stopień naukowy doktora nauk medycznych (AM w Lublinie).

Był członkiem Kaliskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk od 20 IX 1988 r., członkiem Kaliskiego Towarzystwa Lekarskiego (1975-1992), członkiem Komisji Historii i Filozofii Medycyny Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Jest autorem publikacji "Władysław Biegański, lekarz-filozof" (Poznań 1971, s. 266) i "Program rozwoju ochrony zdrowia do 1990 r." (Kalisz 1976, s. 480). Napisał dwa biografie: Władysława Biegańskiego i Teofila Ludwika Ciesielskiego (Słownik Biograficzny Wielkopolski południowo-wschodniej. Kalisz 1998, T. I).

Członek PZPR, porucznik rez., katolik. Odznaczony medalem 1000-lecia Państwa Polskiego (1967), medalem Władysława Biegańskiego (1967), medalem Jędrzeja Śniadeckiego (1968), odznaką "Za zasługi w rozwoju województwa poznańskiego" (1968), srebrnym Krzyżem Zasługi (1981), ponadto szeregami odznaczeń resortowych i organizacyjnych.

Był przewodniczącym Komitetu Pamięci dra Władysława Biegańskiego w Grabowie i w 1967 r. organizował uroczystości jubileuszowe (110. rocznica urodzin i 50. śmierci tego wybitnego lekarza, etyka, filozofa) o charakterze ogólnopolskim.

Ożenił się z Zenobią Tyrzanką, z tego związku urodzili się: Piotr (ur. 18 VIII 1953)

dr med., ginekolog, Bogusław (ur. 15 IV 1957) laryngolog i Anna Maria (ur. 27 V 1965) mgr pedagogiki.

Po przejściu na emeryturę ciężka choroba przerwała jego działalność lekarską i społeczną. Zmarł 15 III 2005 r. w wieku 76 lat. Pochowany 19 III 2005 r. na cmentarzu komunalnym w Kaliszu.

Cześć Jego pamięci!